

Anita Březinová: Vliv československé emigrace na mladou eurogeneraci v Bruselu

(výtah z referátu)

Při přípravě referátu jsem vycházela z malé soukromé ankety a oslovila tři na sobě nezávislé věkové skupiny lidí, kteří se účastní akcí našeho spolku: 25 let, 35 let a 45 let. Položila jsem jim otázku, zda se cítí nějak ovlivněni exilem, emigranty a jestli se zajímali o životní osudy starších krajanů, kteří se také účastní našich akcí. A zde jsou výsledky.

Věková skupina 25 let a více

Velmi sebevědomá česko-bruselská generace, kterou více zajímá, kde je v Belgii dobrá cyklostezka, než to, za jakých okolností se přebíhaly hranice. Totalitní režim jim absolutně nic neříká, vše znají jen z vyprávění. Necítí se jím nijak ovlivněni, žijí ve svobodné Evropě.

Věková skupina 35 let a více

Generace mladšího středního věku si je vědoma faktu, že nic nebylo zadarmo, ani svoboda. Všichni se shodli na tom, že odejít do emigrace/exilu byl krok velmi náročný. Shoda panovala také v tom, že emigrace jako taková ovlivňovala hlavně jejich rodiče, když si doma povídali, kdo utekl a jak. K emigrantům cítí úctu, protože to vše měli velmi složité.

Věková skupina 45 let a více

Tato generace se cítila ovlivněna emigrací a totalitním režimem nejvíce. Někomu odešel vždy za dramatických okolností spolužák, někomu souseď, otec, bratr. Všichni jsme si pamatovali na to, jak nám ve škole vstup sovětských vojsk přikrášlili a doma jsme se od rodičů dozvídali tu skutečnou pravdu. Názor si ale každý udělal sám v průběhu let. Bohužel, moc se s ním nikde prezentovat nemohl.